

Kỷ Niệm Ngày Xuân

Xuân đến hoa đặng sáng rực trời
Lòng nghe mở hội đón nguồn vui
Kết thành lời ước trên trang giấy
Chép nốt vần thơ gởi tháng ngày

Xa lắm tình xanh thuở ban đầu
Lòng buồn ray rứt với niềm đau
Bao nhiêu kỷ niệm ghi trên giấy
Chẳng nở lòng nào xóa hết đau

Giờ vẫn lang thang theo lối mòn
Nỗi niềm tan chảy giữa trần gian
Nghe thao thức với mùa xuân cũ
Và bước ngày qua chẳng chịu dừng

Vẫn lạc nhiều phen theo dấu chân
Ngày thơm rách nát mắt sao lòng
Hình như vương vấn hoài chiếc lá
Đang lay lắt buồn đậu cánh song

Tang hải ngày xanh mờ bóng đờn
Nhớ nhung sao lạnh mỗi khi lòng
Tìm đâu kỷ niệm thân thương cũ
Chỉ thấy niềm riêng vẫn lạnh lùng

Chiếc bóng giữa chiều dạt về đâu
Ngày dài hun hút những đêm sâu
Bóng đờn đổ xuống con đường lạ
Hoa cỏ xanh xao cảnh nhạt màu

Tôi đứng bần khoăn giữa vực sâu
Mơ tìm hạnh phúc xóa thương đau
Sao trong phút chốc hình như thấy
Mỗi bước theo chìm xuống mộ sâu

Vẫn lạnh phương xa một kiếp đời
Tháng ngày thơ mộng đã bay rơi
Tìm đâu lại được nguồn yêu mến
Mộng vẫn bay theo cánh chim trời

Chẳng biết lấy chi lấp phiền buồn
Ơi chiều rơi chậm bóng hoàng hôn
Niềm xưa còn trải vàng nhưng nhớ
Hình bóng xuân xưa mãi trong hồn !

Trần Đan Hà